

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-058/AL/GLD

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort
Arnhem-Leeuwarden van 27 maart 2023

in de zaak **23-058/AL/GLD**

naar aanleiding van de klacht van:

klager 1

klager 2

samen ook: **klagers**

over

verweerster

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland (hierna: de deken) van 19 januari 2023 met kenmerk K 21/171, door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klager 1 heeft het kantoor van verweerster begin 2017 benaderd met het verzoek om haar bij te staan in geschil over een samenwerkingsovereenkomst tussen klager 1 en de Koninklijke Nederlandse Hippische Sportfederatie (hierna verder: KNHS).

1.2 Bij e-mail van 19 januari 2017 heeft verweerster aan klager 1 de opdracht bevestigd. Verweerster heeft daarna maandelijks gedeclareerd en urenspecificaties bijgevoegd.

1.3 Verweerster heeft op 8 februari 2018 de zaak bij de rechtbank aanhangig gemaakt met een procesinleiding.

1.4 Op 26 juni 2018 heeft een zitting bij de rechtbank plaatsgevonden.

1.5 Bij e-mail van 31 juli 2018 aan klager 2 heeft verweerster het volgende geschreven:

Ik ben vanmiddag niet in de gelegenheid geweest om je te bellen. Morgenochtend zal ik contact met je opnemen om te overleggen wat wij richting de rechtbank gaan communiceren. Indien wij de zaak voortzetten, dan dient er in ieder geval rekening mee gehouden te worden dat de rechtbank getuigen zal oproepen (en zij moeten verschijnen).

1.6 Bij e-mail van 1 augustus 2018 heeft verweerster aan klager 2 geschreven:
Zoals zojuist over de telefoon besproken, heb ik met [naam] en [naam] overlegd. Wij willen de rechtszaak doorzetten. Waarbij [naam] en [naam] dus gehoord zullen worden.

Daarnaast lijkt mij het ontwikkelplan een onmisbaar stuk. Deze heb ik dan ook nogmaals in de bijlage toegevoegd. De paginanummers lopen van 1 naar 2, daarmee kan het geen onderdeel geweest zijn van een ander document. Er worden deadlines

gesteld, en het gedane werk is aangegeven. Als dat niet bevestigd dat er een overeenkomst van opdracht was, dan weet ik het echt niet meer.

1.7 Op 14 november 2018 heeft verweerster een conclusie na enquête genomen.

1.8 Op 10 januari 2019 heeft de rechtbank einduitspraak gedaan.

1.9 Verweerster heeft haar werkzaamheden voor klagers in maart 2019 geëindigd.

1.10 Op 20 juli 2019 heeft de gemachtigde namens klagers een interne klacht over verweerster aangekondigd. Op 27 november 2019 heeft de gemachtigde van klagers bij de klachtenfunctionaris van het kantoor waar verweerster werkzaam die klacht ingediend.

1.11 Bij brief van 22 januari 2020 heeft de klachtenfunctionaris richting de gemachtigde van klagers als volgt gereageerd op de klacht:

Resumerend ben ik als klachtbehandelaar van mening dat de klachten ongegrond zijn, nu zij geen steun vinden in het dossier en evenmin getuigen van gedragingen en beslissingen van [verweerster] die niet in overeenstemming zijn met handelen zoals een zorgvuldig handelend vakbekwaam advocaat betaamt.

Dat alles laat onverlet dat ik in verband met het gestelde achter randnummers 17 en 20 [verweerster] er nog eens op zal wijzen op het belang van het inventariseren van opties en het daarbij documenteren van de gemaakte keuzes, zodat in een voorkomend geval kan worden gereconstrueerd waarom niet voor bepaalde opties is gekozen.

Met betrekking tot de onder randnummer 20 behandelde klacht zal ik binnen kantoor communiceren dat indien mogelijk dergelijke spreekantekeningen na afronding nog aan de cliënt worden gemaild ter beoordeling op feitelijke onjuistheden, aannemende dat de strategie reeds in de zittingsvoorbereiding met de cliënt is besproken.

Een en ander laat onverlet dat de uitkomst van de procedure voor uw cliënte teleurstellend is. Dat is evenwel het gebruikelijke procesrisico, welk risico in deze blijkens het dossier niet aantoonbaar lijkt te zijn beïnvloed door het handelen of nalaten van [verweerster].

1.12 Op 30 december 2022 is door klagers bij de deken een klacht ingediend over verweerster.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

a) juridisch ondermaats te presteren;

b) onvoldoende overleg en afstemming met klagers te zoeken, waardoor klagers onvoldoende zicht hadden op de vraag waar het juridisch debat zich op toe spitste;

c) voor een excessief bedrag van ruim € 21.000,- te declareren, terwijl klagers het gevoel hebben dat verweerster heel veel meer uren heeft geschreven dan daadwerkelijk besteed of dan redelijkerwijs nodig (zoals € 6.000,- voor een beperkte conclusie na enquête) voor de verrichte werkzaamheden.

2.2 Ter onderbouwing van klachtonderdelen a) en b) hebben klagers aangevoerd dat verweerster hun dossier juridisch onjuist heeft beoordeeld door zich op het standpunt te stellen dat op 18 februari 2016 een overeenkomst van opdracht met KNHS was gesloten. Dit terwijl zij van klagers wist dat op dat moment over essentiële onderdelen van een overeenkomst, zoals prijsbepaling en de vaststelling van de wederzijdse verplichtingen, nog niet was gesproken en de overeenkomst pas op 18 mei 2016 tot stand is gekomen. Verweerster is daar in haar eerste versies van de aan klagers toegestuurde concept dagvaarding ook van uitgegaan. Dat standpunt heeft zij, zonder klagers daarin mee te nemen, gewijzigd in het feitelijk onjuiste standpunt dat al op 18 februari 2016 een overeenkomst was gesloten. Voor klagers is verder onbegrijpelijk

waarom verweerster niet uitsluitend een verklaring voor recht heeft gevraagd met betrekking tot de totstandkoming van een overeenkomst van opdracht dan wel schadeplichtigheid aan de zijde van KNHS, in plaats van die vorderingen te combineren met een vordering tot betaling van ruim € 200.000,-. Door dat laatste onderdeel bij de vordering te voegen, is niet alleen bijna € 4.000,- aan griffierecht betaald door klagers, maar liepen zij ook het risico dat bedrag aan griffierecht nogmaals te moeten betalen bij een eventuele proceskostenveroordeling. Verweerster had daar voor een aanzienlijke besparing kunnen zorgen en wist ook uit de emailcorrespondentie van 13 november 2017 dat klagers het financieel moeilijk hadden. Ook heeft verweerster nagelaten om voor de zaak wezenlijke producties tijdig voor de zitting bij de rechtbank in te dienen, waardoor die door de rechtbank buiten beschouwing zijn gelaten. Belangrijke stukken, waaronder de pleitaantekeningen ten behoeve van de zitting van 26 juni 2018, het proces-verbaal van die zitting alsmede de conclusie na enquête zijn bovendien niet aan klagers voorgelegd of later alsnog aan hen toegestuurd.

3 VERWEER

De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Kunnen klagers worden ontvangen in hun klacht?

4.1 De voorzitter stelt voorop dat het voor bepaling van de ontvankelijkheid van een klacht op grond van artikel 46g Aw gaat om het tijdstip waarop de formele klacht bij de deken is ingediend. Klagers hebben op 30 december 2021 bij de deken geklaagd over verweerster.

4.2 Naar het oordeel van de voorzitter hebben klagers, zoals verweerster ook heeft aangevoerd, te laat geklaagd over het optreden van verweerster en overweegt daarover als volgt.

4.3 Op grond van artikel 46g lid 1 aanhef en onder a Aw wordt een klacht niet-ontvankelijk verklaard indien deze wordt ingediend bij de deken na het verloop van drie jaren na de dag waarop de klager kennis heeft genomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat waarop de klacht betrekking heeft. De ratio van deze bepaling is dat de rechtszekerheid meebrengt dat een advocaat niet tot in lengte van dagen bedacht hoeft te zijn op tuchtklachten over gedragingen in het verleden. Op deze regel bevat lid 2 van genoemd artikel een uitzondering voor het geval de gevolgen van het handelen of nalaten van de advocaat pas later bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van een klacht een jaar nadat de gevolgen redelijkerwijs als bekend zijn aan te merken. De ratio van deze bepaling is dat het niet rechtvaardig is een klager zijn klachtrecht te ontzeggen als hij eerst later op de hoogte raakt van de gevolgen van het handelen of nalaten van de advocaat. Alleen onder (zeer) bijzondere omstandigheden kan een overschrijding van deze termijn verschoonbaar zijn (verg. HvD 21-09-2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:192).

4.4 De voorzitter is van oordeel dat wat klagers hebben aangevoerd, namelijk dat de datum van de einduitspraak van 10 januari 2019 als de aanvangsdatum van de driejaarstermijn heeft te gelden, niet opgaat. Het handelen of nalaten dat verweerster in de klachtonderdelen a) en b) verweten wordt, betreft haar optreden in de procedure bij de rechtbank die op 10 januari 2019 met een eindvonnis is geëindigd. Verweerster heeft in dat kader aangevoerd dat uit de klacht blijkt dat bij klagers kennelijk al voor indiening van de procesinleiding, al in de maanden december 2017 en januari 2018, twijfels over haar werkwijze bestond maar dat zij zich daarover toen niet hebben beklagd. Na overleg met en met toestemming van haar toen bevoegde

contactpersoon bij klager 1 heeft verweerster op 8 februari 2018 de procesinleiding en op 14 november 2018 de conclusie na enquête genomen. Ook heeft verweerster aangevoerd dat zij de inschatting van de juridische positie en de proceskansen van klagers in de eerste helft van 2018 heeft besproken met haar bevoegde contactpersoon van klager 1 en relevante stukken tijdig voor de zitting op 26 juni 2018 heeft ingediend. Klagers hebben dit niet weersproken.

4.5 Voor het aanvangen van de driejaarstermijn is volgens vaste rechtspraak niet van belang of klagers het besef hadden dat het achteraf verweten optreden van verweerster mogelijk klachtwaardig zou zijn door bijvoorbeeld een teleurstellende uitspraak. Hieruit volgt dat de termijn als bedoeld in artikel 46g lid 1 aanhef en onder a Aw naar het oordeel van de voorzitter is aangevangen na de laatste proceshandeling van verweerster op 11 november 2018. Klagers hebben pas buiten de driejaarstermijn, op 30 december 2021, daarover geklaagd, en daarmee in beginsel te laat. Ook over de vanaf februari 2017 maandelijks van verweerster ontvangen en met specificatie onderbouwde declaraties (klachtonderdeel c) hadden klagers toen kunnen en moeten klagen. Dat zij dat hebben gedaan, is de voorzitter uit de stukken niet gebleken. Klagers hebben ook geen verklaring gegeven waarom zij pas op 30 december 2021 hebben geklaagd dat die maandelijksse declaraties als excessief moeten worden gekwalificeerd en dat standpunt ook overigens niet feitelijk onderbouwd.

4.6 Waar het gaat om het aanvangstijdstip van de in artikel 46g lid 2 Aw bedoelde termijn is doorslaggevend wanneer klagers voldoende zekerheid hebben gekregen dat zij mogelijk nadelige gevolgen hebben ondervonden van het handelen of nalaten van verweerster. Daarvan is bijvoorbeeld sprake als klagers kennis hebben gekregen van een juridisch advies of een rechterlijk oordeel waaruit dit blijkt (verg. HR 9 oktober 2020, ECLI:NL:HR:2020:1603). In dit geval hebben klagers op of zeer kort na 10 januari 2019 kennis genomen van het vonnis van de rechtbank, waarin de vorderingen zijn afgewezen. Dit betekent dat klagers op dat moment een termijn van één jaar hadden om op grond van dit artikellid een klacht bij de deken in te dienen over verweerster. Dat is echter niet tijdig voor 10 januari 2020 gebeurd maar pas op 30 december 2021.

4.7 Evenmin is sprake van een versoebbare reden voor de termijnoverschrijding bij klagers met hun aankondiging op 20 juli 2019 van de indiening van een interne klacht tegen verweerster en de daadwerkelijke indiening op 27 november 2019 bij de klachtenfunctionaris. Niet valt in te zien waarom klagers niet meteen op 20 juli 2019 dan wel uiterlijk wel binnen één jaar daarna, ook een klacht bij de deken hebben ingediend. Dat hebben zij pas op 30 december 2021 gedaan.

4.8 Op grond van het voorgaande is de voorzitter van oordeel dat zowel de klachttermijn als bedoeld in artikel 46g aanhef lid 1 en onder a Aw als de klachttermijn genoemd in het tweede lid van dat artikel ten aanzien van alle klachtonderdelen zijn verstreken. Daarom zal de voorzitter klagers niet-ontvankelijk verklaren in hun klacht.

BESLISSING

De voorzitter verklaart: de klacht, met toepassing van artikel 46g aanhef en lid 1 onder a en van lid 2 Aw niet ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. H.F.R. van Heemstra, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. M.M. Goldhoorn als griffier en uitgesproken in het openbaar op 27 maart 2023.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 27 maart 2023